

Novena šeimai ir už šeimą

Šv. Chosemarija, būdamas Danguje, gali mus užtarti pas Dievą, kad sustiprėtų mūsų šeimos vienybė, pagerėtų santykiai su sutuoktiniu arba kad vaikams pavyktų įveikti sunkumus.

2025-11-19

Pirmoji diena. Šeima – dieviškasis pašaukimas

Antroji diena. Santuoka – kelias į šventumą

Trečioji diena. Krikščioniška meilė

Ketvirtoji diena. Meilė kasdienybėje

Penktoji diena. Šviesos ir džiaugsmo
kupini šeimos namai

Šeštoji diena. Su Dievo pagalba
įveikti vedybinio gyvenimo
sunkumus

Septintoji diena. Dievo pagalbininkai

Aštuntoji diena. Vaikų ugdymas

Devintoji diena. Dievas šeimos
namuose

.....

Malda šv. Chosemarijos užtarimu:

Dieve, Tu Švenčiausiosios Mergelės
užtarimu suteikei savo kunigui šv.
Chosemarijai gausių malonių,
pasirinkdamas jį ištikimiausiu
įrankiu įsteigti *Opus Dei* – tai kelias į

šventumą uoliai atliekant kasdienes profesines ir krikščionio pareigas. Leisk, kad ir aš išmokčiau visas savo gyvenimo akimirkas bei aplinkybes paversti progomis Tave mylėti ir džiaugsmingai, nuoširdžiai tarnauti Bažnyčiai, Šventajam Tėvui ir sieloms, nušviesdamas(-a) žemės kelius tikėjimo ir meilės šviesa. Šv. Chosemarijos užtarimu suteik man šią malonę... (*pridėkite savo prašymą*). Amen.

Tėve mūsų. Sveika, Marija. Garbė Dievui – Tėvui...

PIRMOJI DIENA. ŠEIMA – DIEVIŠKAS PAŠAUKIMAS

**Apmąstymas. Šv. Chosemarijos
žodžiai:**

Santuoka – tai didis sakramentas Kristuje ir Bažnyčioje, kaip sako

šventasis Paulius. (...) Tai sakralus ženklas, teikiantis šventumą, Jėzaus veiksmas, kuris pripildo besituokiančiųjų sielas ir kviečia sekti Jėzumi, perkeisdamas visą vedybinį gyvenimą į dievišką kelionę žemėje. (*Kristus eina pro šalį*, 23)

Sutuoktiniams svarbu aiškiai suvokti savo pašaukimo orumą. Jie turi žinoti, kad yra Dievo pašaukti dieviškajai meilei per savo žmogiškąją meilę; kad iš amžinybės yra išrinkti bendradarbiauti su kuriančiąja Dievo galia pradėdami vaikus ir juos auklėdami; kad Viešpats prašo šeimos namus ir šeimos gyvenimą paversti visų krikščioniškų dorybių liudijimu. (*Pokalbiai*, 93)

Meilė, kuri veda į santuoką ir šeimą, taip pat gali būti nuostabus dieviškas kelias, pašaukimas, kelias į visišką atsidavimą mūsų Dievui. Darykite dalykus gerai, (...) visa širdimi

imkitės eilinių kasdienos užsiėmimų, atraskite kažką dieviško, slypinčio tose smulkmenose. (*Pokalbiai*, 121)

A intencija. Šeimos gyvenimui

Dieve, mūsų Viešpatie, padėk mums suvokti krikščioniškos santuokos didingumą; įsisąmoninti, kad tai dieviškasis pašaukimas – asmeninis, meilės kupinas Dievo kvietimas mums šiame pasaulyje patikėtai misijai: ugdyti šventą ir tvirtą krikščionišką šeimą, anot popiežiaus Jono Pauliaus II, „pirmąją ir gyvybinę didžiosios ir visuotinės žmonijos šeimos ląstelę“, taip pat ir Bažnyčios.

B intencija. Šeimos gyvenimui sunkumuose

Tegu Dievas, mūsų Viešpats, padeda mums sekti Šventosios Nazareto Šeimos – Jėzaus, Marijos ir Juozapo – pavyzdžiu, kad kupini tikėjimo ir meilės bei pamiršę save, gyventume vien tik Dievui ir vienas kitam

paprastai, džiaugsmingai ir dosniai dovanodami save tarnystės dvasioje.

Malda šv. Chosemarijos užtarimu

ANTROJI DIENA. SANTUOKA – KELIAS Į ŠVENTUMĄ

Apmąstymas. Šv. Chosemarijos žodžiai:

Santuoka skirta, kad sutuoktiniai pašventintų save ir kitus.

Sutuoktiniams suteikiama ypatinga malonė Jėzaus Kristaus įsteigtu sakramentu. Pašauktieji santuokiniam gyvenimui – Dievo malonės dėka – šiame pasaukime ras viską, ko reikia tapti šventaisiais.

(Pokalbiai, 91)

Sutuoktiniai pašaukti pašventinti savo vedybinį gyvenimą ir per jį siekti savo pačių šventumo. Būtų

rimta klaida, jeigu jie šeimyninį gyvenimą atskirtų nuo dvasinio augimo. Šeimyninis gyvenimas, sutuoktinių ryšiai, vaikų lavinimas ir rūpestis jais, pastangos patenkinti šeimos poreikius, laiduoti jos saugumą ir gerovę, ryšiai su kitais bendruomenės nariais – visa tai yra įprastos žmogiškos situacijos, kurioms krikščioniškosios poros yra pašauktos suteikti antgamtinę prasmę. (*Kristus eina pro šalį*, 23)

Tikslas yra toks: pašventinti kasdienį šeimos gyvenimą, meiliai kurti tikrą šeimos aplinką. Kad kiekviena gyvenimo diena būtų pašventinta, reikia daug krikščioniškų dorybių. Visų pirma reikia teologinių dorybių, o paskui – visų kitų: išminties, ištikimybės, nuoširdumo, nuolankumo, darbštumo, džiaugsmo... (*Kristus eina pro šalį*, 23)

A intencija. Šeimos gyvenimui

Kad suvoktume, jog su meile ir į Dievą nukreiptu žvilgsniu, vykdydami santuokines ir šeimos pareigas (sutuoktinio, tėvo arba motinos, sūnaus arba dukros), galime šventėti; kad žingsnis po žingsnio galime pasiekti šventumo viršūnes ir kasdien vis labiau susitapatinti su Jėzumi Kristumi, sekdami Jo meile bei praktikuodami krikščioniškas dorybes.

B intencija. Šeimos gyvenimui sunkumuose

Kad Viešpats Dievas mums padėtų sukurti tikrą šeimos aplinką, kad mokėtume visomis jėgomis stengtis gyventi dorybėmis, kurios mums padeda *būti* šeima ir kaip šeima *veikti*: pasiaukojančiu švelnumu, nuolankumu, savęs užmiršimu, supratingumu, kilnumu užmirštant ir atleidžiant, ir viskuo, kas padeda įveikti egoizmo kaprizus bei prisideda prie meilės pergalės.

TREČIOJI DIENA. KRIKŠČIONIŠKA MEILĖ

Apmąstymas. Šv. Chosemarijos žodžiai:

Kartais kalbama apie meilę lyg ji būtų savęs patenkinimo impulsas arba paprasčiausia priemonė savanaudiškai realizuoti savo asmenybę. Tačiau tai nėra meilė. Tikroji meilė yra išėjimas iš savęs, savęs atidavimas kitiems. Meilė atneša džiaugsmą, tačiau to džiaugsmo šaknys slypi kryžiuje. Kol mes gyvename žemėje ir nesame pasiekę savo būsimąjo laiko pilnatvės, niekuomet negalime patirti visiškos meilės be pasiaukojimo, be kančios. (*Kristus eina pro šalį*, 43)

Kiekvienas iš mūsų turi savitą charakterį, skonį, nuotaiką – kartais prastą – ir, retkarčiais, trūkumus. Visi turime ir patrauklių asmenybės bruožų – dėl šios ir daugelio kitų priežasčių kiekvienas galime būti mylimas. Laimingai gyvenama kartu, kai kiekvienas stengiasi taisyti pats ir nekreipti dėmesio į kitų trūkumus: kitaip sakant, kai yra meilė, kuri šalina viską, kas skaldo ir tolina. Tačiau jei iš nedidelių skirtumų daroma tragedija, jei imama mėtytis kaltinimais dėl ydų ir klaidų, nebėra ramybės, o meilė gali būti prarasta. (*Pokalbiai*, 108)

Tik tada būsi geras, jei mokėsi matyti geras kitų savybes ir dorybes. – Todėl, kai turi taisyti, daryk tai su meile, tinkamu metu, nežemindamas... Ir pasiruošęs pats pasimokyti ir savyje pataisyti tai, ką taisai kitame. (*Kalvė*, 455)

A intencija. Šeimos gyvenimui

Viešpatie Dieve, išvaduok mus nuo egoizmo ir padėk niekada nemanyti, kad santuoka yra egoizmo patenkinimo priemonė, skirta įgyvendinti „teisei būti laimingam“. Kad suvoktume, jog toks požiūris apgaulingai menkina santuokos vertę. Kad įsisąmonintume, jog santuoka yra skirta meilei – tikrai meilei, nes, kaip moko Jėzus, didesnis džiaugsmas yra duoti, o ne gauti.

B intencija. Šeimos gyvenimui sunkumuose

Kad surastume jėgų taisyti savo charakterį, nuotaiką, ydas (kad ir labai smulkias), polinkį jaustis patogiai. Viešpatie Dieve, padėk šalinti viską, kas trukdo laimingai kartu gyventi. Kad būtume supratingi ir kantrūs kitiems, pernelyg nesureikšmintume smulkių problemų.

Malda šv. Chosemarijos užtarimu

KETVIRTOJI DIENA. MEILĖ KASDIENYBĖJE

Apmąstymas. Šv. Chosemarijos žodžiai:

[Sutuoktiniai] negali pamiršti, kad santuokinė laimė glūdi kasdieniuose dalykuose, o ne svajonėse. Ji glūdi paslėptame džiaugsme sugrįžti namo; švelnumo kupinuose santykiuose su vaikais; kasdieniame darbe, kai bendradarbiauja visa šeima; gerame ūpe susidūrus su sunkumais, kuriuos turėtume priimti su sportiniu entuziazmu. (*Pokalbiai*, 91)

Kad santuoka išsaugotų pirmųjų dienų žavesį, žmona turėtų stengtis kasdien vis iš naujo užkariauti vyro širdį; tas pats pasakytina ir vyrui žmonos atžvilgiu. Kiekviena nauja akimirka turi būti skirta atnaujinti meilei; širdis užkariaujama su auka,

šypsena, žaismingumu. Jei vyras pavargęs po darbo grįžta namo, o žmona ima nesustodama pasakoti, kas, jos nuomone, tądien įvyko ne taip, tai nejaugi stebėtina, kad galiausiai sutuoktinis praranda kantrybę? (*Pokalbiai*, 107)

[Žmonoms] Jūsų pareiga yra ir visada bus tinkamai rūpintis savo patrauklumu, kaip buvo prieš vedybas. Ir tai yra teisinga, nes priklausote savo vyrui. O vyrai turi nepamiršti, jog priklauso savo žmonai. Ir kol gyvi, privalo žmonai rodyti tokius jausmus, lyg būtų ką tik išimylėję jaunuoliai. (*Kristus eina pro šalį*, 26)

A intencija. Šeimos gyvenimui

Kad neleistume nuovargiui bei rutinai paveikti mūsų elgesio, požiūrio ir bendravimo vienu su kitais: meilaus pasveikinimo susitikus ar išsiskiriant; džiaugsmo sugrįžti namo; gerų manierų

(„prašau“) ir dėkingumo; taktiškumo („ketinu išvykti, būsiu ten iki ...“); rūpestingumo namų aplinkai.

B intencija. Šeimos gyvenimui sunkumuose

Kad mes, vyras ir žmona, dėtume pastangas visuomet elgtis vienas su kitu taip, tarsi tebebūtume susižadėję. Kad pasinaudotume begalybe kasdienybės smulkmenų suteikti džiaugsmo vienas kitam bei savo vaikams; kad niekada nebūtume aplaidūs (savo išvaizda, manieromis, noru atsiskirti pavargus). Kad kaip paties velnio vengtume šiurkštumo, uždarumo ar užgaulių žodžių.

Malda šv. Chosemarijos užtarimu

.....

PENKTOJI DIENA. ŠVIESOS IR DŽIAUGSMO KUPINI ŠEIMOS NAMAI

Apmąstymas. Šv. Chosemarijos žodžiai:

Kiekvieni krikščioniški namai turėtų būti rami užuovėjos vieta. Nepaisant smulkių kasdienių sunkumų, juose turėtų vyrauti gilios ir nuoširdžios meilės, visa apimančios ramybės atmosfera, o tai yra autentiško tikėjimo įgyvendinimo rezultatas.
(Kristus eina pro šalį, 22)

Lydimos meilės šios poros mokės pasidalinti džiaugsmu ir galimais nemalonumais; jos mokysis šypsotis ir pamiršti savo rūpesčius, kad galėtų daugiau dėmesio skirti kitiems. Vyras ir žmona klausysis vienas kito ir savo vaikų, šitaip iš tiesų parodydami meilę ir supratimą. (...) Jie su meile atliks visus smulkius patarnavimus, iš kurių susideda jų bendras

kasdienis gyvenimas. (*Kristus eina pro šalį*, 23)

Nerimastingas gerovės siekis ir bet kokio pasiaukojimo vengimas – štai kas daro žmogų ir net visą visuomenę nelaimingą. (...)

Kiekvienoje situacijoje gauname reikalingą malonę, kiekviena situacija yra savitas Dievo kvietimas, nauja galimybė įgyvendinti ir liudyti dieviškąją meilę. (*Pokalbiai*, 97)

Nepamiršk, kad kartais svarbu greta savęs matyti besišypsančius veidus. (*Vaga*, 57)

Nuoširdus pasiryžimas – kelią kitiems padaryti mielą ir lengvą, nes gyvenimas ir taip atneša gana daug vargo. (*Vaga*, 63)

A intencija. Šeimos gyvenimui

Kad išmoktume šypsena pridengti savo pasiaukojimą, kantrybę kitų trūkumams ir silpnybėms bei

nuovargį. Kad niekada nebandytume būti „aukomis“ ar nutaisyti „nesuprastojo“ ir „nevertinamojo“ veido.

B intencija. Šeimos gyvenimui sunkumuose

Kad mums pavyktų pokalbiams suteikti optimistišką toną; kad nebūtume pesimistai įvykių ar žmonių atžvilgiu. Kad be reikalo nedramatizuotume ekonominių ar kitokių sunkumų, tačiau darbu ir malda juos įveiktume; kad tikrumas dėl Dievo meilės mums ir vilties dorybė ramybe apgaubtų visą šeimos gyvenimą.

Malda šv. Chosemarijos užtarimu

.....

**ŠEŠTOJI DIENA. SU DIEVO
PAGALBA ĮVEIKTI VEDYBINIO
GYVENIMO SUNKUMUS**

Apmąstymas. Šv. Chosemarijos žodžiai:

Menką supratimą apie santuoką – kuri yra sakramentas, idealas ir pašaukimas – turi manantys, kad meilė pasibaigia prasidėjus rūpesčiams ir sunkumams, kurių visada gyvenime pasitaiko. Rūpesčių ir sunkumų srovės negali paskandinti tikros meilės: pasiaukojimas tik dar labiau suartina. (*Pokalbiai*, 91)

Turėtume išmokti patylėti, palaukti ir kalbėti teigiamai, optimistiškai. Kai vyras supyksta, ateina metas žmonai būti ypač kantriai iki sugriš giedra, ir atvirkščiai. Jei yra tikra meilė ir tikras troškimas ją puoselėti, retai abu sutuoktiniai pasiduos blogai nuotaikai tą pačią valandą. (*Pokalbiai*, 108)

Niekada nesame visiškai teisūs. Netgi galima sakyti, kad kuo labiau, ypač ginčytiniais klausimais, esame

įsitikinę savo teisumu, tuo labiau abejotinas yra mūsų teisumas. Su tokia nuostata lengviau pasitaisyti ir, jei reikia, atsiprašyti, o tai – geriausias būdas susitaikyti. Taip sugrįžta ramybė ir meilė. (*Pokalbiai*, 108)

A intencija. Šeimos gyvenimui

Kad nerodytume nepagarbos, nekritikuotume ir neįžeistume artimųjų (uošvio, uošvės, svainių, pusbrolių, pusseserių); kad išvengtume priešiško nusistatymo, nedėmesingumo ir žodžių, galinčių pažeisti savigarbą ir palikti atviras, sunkiai išgydomas žaizdas.

B intencija. Šeimos gyvenimui sunkumuose (jei sutuoktiniai atsiskyrė vienas nuo kito)

Kad įskaudintas sutuoktinis (jei kitas buvo neištikimas, jei atsiprašius nebuvo atleista, jei buvo nesuprastas) aiškiai suprastų, kad

jam/jai, kaip niekada anksčiau, reikia priartėti prie Dievo, būti sustiprintam Jo malonės ir nuodėmklausio patarimų. Kad suprastų, jog Dievas prašo dviejų pagrindinių dalykų:

- pirma, melstis, kad būtų įveiktas pasipiktinimas prasikaltusiu sutuoktiniu ir kad niekada neišnyktų susitaikymo stebuklo viltis;
- antra, atsisakyti pykčio ir su atnaujintu įkarščiu atsiduoti vaikams, apaštalavimui ir gerumo darbams.

Kad prasikaltęs sutuoktinis suvoktų, jog Dievas laukia iš jo nuolankios atgailos, prašymo atleisti, ir, kiek tai įmanoma, atitaisyti padarytą žalą.

Malda šv. Chosemarijos užtarimu

.....

SEPTINTOJI DIENA. DIEVO PAGALBININKAI

Apmąstymas. Šv. Chosemarijos žodžiai:

Viešpats šventina ir laimina abipusę vyro ir žmonos meilę. Jis numato ne tik sielų, bet ir kūnų susijungimą. (...) Jis panorą panaudoti sutuoktinių meilę, kad į pasaulį ateitų naujos būtybės, plečiančios Bažnyčios kūną. (*Kristus eina pro šalį, 24*)

Jūs dalyvaujate kūrybinėje Dievo galioje ir todėl žmogiškoji meilė yra šventa, kilni ir gera: tai širdies džiaugsmas; Viešpats – savo meilia apvaizda – nori, kad kai kurie iš mūsų laisvai to atsižadėtume. Kiekvienas vaikas, kurį jums duoda Dievas, yra didis dieviškas palaiminimas: nebijokite vaikų! (*Kalvė, 691*)

Ne skaičius yra svarbiausia: turėti daug arba mažai vaikų savaime

neparodo, šeima yra labiau ar mažiau krikščioniška. Svarbu yra intencijos, su kuria gyvenamas santuokinis gyvenimas, grynumas. Tikra abipusė meilė viršija vyro ir moters bendrystę bei apima prigimtinius jos vaisius – vaikus. Egoizmas, priešingai, anksčiau ar vėliau subanalina meilę iki instinkto tenkinimo ir sunaikina ryšį, jungiantį tėvus ir vaikus (...). Aiškiai matau, kad gausių šeimų puolimas kyla dėl tikėjimo stokos: tai yra padarinys socialinės atmosferos, kuri nesugeba suprasti dosnumo, o egoizmą ir gėdingą elgesį pridengia neva altruistiniais motyvais. (*Pokalbiai*, 94)

A intencija: Šeimos gyvenimui

Kad išmoktume kasdien dėkoti Dievui už nuostabią dovaną – vaikus – ir kad matytume juose, jų auklėjime, jų krikščioniškame ugdyje, jų tikrajame dvasiniame ir

materialiniame gėryje, labai svarbią dalį misijos, kurią Dievas mums pavedė pašaukdamas gyventi santuokoje ir šeimoje.

B intencija: Šeimos gyvenimui sunkumuose (neturintiems vaikų)

Kad būtume įsitikinę, jog net jei Dievas nedavė mums vaikų, tai nereiškia, kad norėjo sumažinti mumyse šventą tėvystės ir motinystės idealą. Galime įgyvendinti šį idealą uoliai stengdamiesi vykdyti Dievo valią, pašvęsdami save kitiems šeimos nariams ar judėjimams, padedantiems apleistiems vaikams; aktyviai dirbdami krikščioniškame jaunimo ugdyme; arba, rimtai pasikonsultavę ir su deramu apdairumu, apsvarstydami galimybę įsivaikinti vieną ar daugiau vaikų.

Malda šv. Chosemarijos užtarimu

AŠTUNTOJI DIENA. VAIKŲ UGDYMAS

Apmąstymas. Šv. Chosemarijos žodžiai:

Už savo vaikų žmogiškąją ir antgamtinę ugdymą visų pirma atsakingi tėvai. Jie turi prisiimti atsakomybę už šią misiją, reikalaujančią supratimo, išminties, gebėjimo mokyti ir ypač gebėjimo mylėti, taip pat pastangų rodyti gerą savo pavyzdį. Netinka auklėti prievarta ir jėga. Idealu būtų tapti savo vaikų draugais, su kuriais jie noriai dalintųsi rūpesčiais, tartųsi dėl savo problemų, tikėdamiesi sulaukti nuoširdžios ir veiksmingos pagalbos. (*Kristus eina pro šalį*, 27).

Tegul vaikai mato jūsų pastangas gyventi pagal tikėjimą. Nemanykite, kad pavyks apgauti: jie viską mato nuo pat vaikystės ir apie viską sprendžia patys. Tegul vaikai mato, kad Dievas yra ne tik jūsų lūpose, bet

ir jūsų veiksmuose, kad jūs stengiatės būti nuoširdūs ir ištikimi, kad jūs mylite vienas kitą ir iš tiesų mylite juos. (*Kristus eina pro šalį*, §28)

Tėvai turėtų rasti laiko pabūti ir pasikalbėti su vaikais. Vaikai – visų svarbiausia, daug svarbiau negu verslas, darbas arba poilsis. Pokalbiuose tėvai turėtų atidžiai įsiklausyti, pasistengti suprasti vaikus ir pripažinti, jog kai kurie maištingi vaikų požiūriai gali būti iš dalies arba net visiškai teisingi. (*Kristus eina pro šalį*, 27).

A intencija. Šeimos gyvenimui

Kad išmoktume nuoširdžiai pasiaukoti pašaukimui auklėti vaikus, kuriuos Dievas mums pavedė. Kad suvoktume, jog niekas negali pakeisti kasdienio tėvų pavyzdžio, atkaklių pastangų išugdyti juos gerais krikščionimis.

B intencija. Šeimos gyvenimui sunkumuose

Pprašome Dievą, mūsų Viešpatį, šv. Chosemarijos užtarimu suteikti malonę išvengti autoritarizmo savo vaikų atžvilgiu, blogos nuotaikos protrūkių, griežtų bausmių ir savitvardos praradimo. Tai aiškūs ženklai, kad mes, tėvai, skiriame per mažai laiko savo vaikams ir stokojame kantrybės į juos įsiklausyti. Kad įsisąmonintume būtinybę suprasti savo vaikus, kalbėtis ir atrasti praktiškų būdų ugdyti svarbiausias jų dorybes: ištikimybę, nuoširdumą, pagarbą, kilnumą, tvarkingumą, drausmę ir solidarumą su stokojančiais.

Malda šv. Chosemarijos užtarimu

.....

DEVINTOJI DIENA. DIEVAS ŠEIMOS NAMUOSE

Apmąstymas. Šv. Chosemarijos žodžiai:

Poros santuokos sakramentu gauna malonę gyventi visas žmogiškąsias ir krikščioniškas dorybes:

supratingumą, gerą nuotaiką, kantrybę, atlaidumą, švelnumą tarpusavio santykiuose. Svarbu neapleisti vienas kito, nepasiduoti nervingumui, puikybei, asmeninėms užgaidoms ar manijoms... O Dievo malonės nepristigs. (*Pokalbiai*, 108)

Pamaldumas, kurį jūs, motinos, įdedate į savo vaikų širdis, niekada neprarandamas. (*San Paulas, Brazilija, 1974 m. birželio 4 d.*)

Galbūt ir nėra geresnio pavyzdžio krikščioniškai porai už apaštalų laikų krikščioniškas šeimas. (...) Tai yra šeimos, gyvenusios vienybe su Kristumi ir supažindinusios su Juo kitus. Šeimos, tos mažos krikščioniškos bendruomenės, tada buvo Evangelijos skelbimo židiniai.

Šios šeimos nesiskyrė nuo kitų tuometinių šeimų, tačiau jos gyveno nauja dvasia, kuri sklido visiems, kas su jomis susipažindavo ir bendraudavo. Tokie buvo pirmieji krikščionys, tokie turime būti ir mes, šiandieniniai krikščionys – Jėzaus mums atneštos taikos ir džiaugsmo sėjėjai. (*Kristus eina pro šalį*, 30)

A intencija. Šeimos gyvenimui

Kad vaikai matytų tėvus dalyvaujant šv. Mišiose, dažnai priimant Komuniją, kalbant šv. Rožinį, meldžiantis ryte, vakare ir prie stalo; kad suvoktų tėvus tai darant noriai ir su džiaugsmu, o ne mechaniškai atliekant pareigas.

B intencija. Šeimos gyvenimui sunkumuose

Kad niekada nepavargtume melstis vienas už kitą ir už savo vaikus, ypač kai jie susiduria su rimtais moraliniais ir dvasiniais sunkumais,

įgyja pavojingų įpročių ar draugų.
Kad visada tvirtai tikėtume, jog
meilė, geras pavyzdys ir kantrybė,
kartu su atkaklia malda ir Švč.
Mergelės Marijos užtarimu, mūsų
vaikų širdyse pasės gerą sėklą,
duosiančią vaisių – kad ir po
daugelio metų.

Malda šv. Chosemarijos užtarimu

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/novena-seimai-i-sv-
chosemarija/](https://opusdei.org/lt-lt/article/novena-seimai-i-sv-chosemarija/) (2026-04-12)